

Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vás vyvolil a ustanovil som vás, aby ste vy išli a niesli ovocie, a vaše ovocie aby zostávalo. Ján 15:16

Mnohí poznáme radosť zo zberu úrody. Je to radosť, ktorá je odplatom za namáhavú prácu a trpezlivé čakanie. Čas zberu úrody je časom radosti a vzdávania vďaky Stvoriteľovi. Ovocie, o ktorom však budeme hovoriť teraz, je duchovné ovocie, ovocie Ducha, ktoré prináša veriaci v Ježiša Krista.

Je zrejmé, že ovocie nikdy nerastie na mŕtvom strome. Rovnako je pravdou, že choré stromy neprinášajú zdravé ovocie. Toto si musíme uvedomiť hneď na začiatku, keď ideme hovoriť o duchovnom ovocí.

Boli sme duchovne mŕtvi. V Adamovi sme zomreli, konali sme skutky tela a niesli sme tým ovocie smrti. Takými sme boli, ale niektorí sme sa stali ospravedlnenými v mene nášho Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha (1. Kor 6:9–11). Spasenie je viac než len odpustenie hriechov. Keď sa duchovne mŕtvy človek znovuzrodí, v Kristovi sa stáva novým stvorením. V Ježišovi Kristovi dostáva nový život (2. Kor 5:17).

Znovuzrodenie je Boží čin/akt, ktorý koná Boh v človeku – kriesi ho zo smrti v hriechu k životu v spravodlivosti. Je novým stvorením v Kristovi – má Božiu prirodzenosť a žije Kristov život (Gal 2:20). Nové stvorenie – to znamená aj nový charakter, ktorý sa navonok prejavuje tým, čo je pomenované ako ovocie Ducha (Gal 5:22–23) a nesenie tohto ovocia.

Je to Svätý Duch, ktorý udeľuje život človeku, ktorý bol predtým mŕtvy v prestúpeniach a hriechu (Ef 2:1) a tento život je Kristus sám (Ján 14:6; 1. Jánov 5:12). Preto znovuzrodený môže o sebe povedať: „...žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus“ (Gal 2:20). Že Kristus prebýva vo veriacom (znovuzrozenom) - to potvrdzujú aj iné miesta Písma (Ján 14:20; 17:23; Rim 8:10; Ef 3:17; Kol 1:27; 1. Jánov 3:24).

Keď Písmo v liste Galatským a aj Efezským hovorí o ovocí Ducha, ukazuje, že ovocie Ducha spočíva v kvalite charakteru znovuzrodeného človeka, a že jeho základ je v tom, že v Kristovi sme novým stvorením a uschopnení žiť život v posvätení. Ovocie Ducha pochádza z Kristovho života, ktorý prebýva vo veriacom skrze Svätého Ducha a prejavuje sa v jeho živote.

Mierou platnosti učenia a svedectiev týkajúcich sa svätosti, je život v prítomnosti nášho Spasiteľa a Posvätitelia ako zdroja nového života. Prvoradou úlohou Ducha Svätého v živote veriaceho je udelenie posvätenia. Svätý Duch vedie ku Kristovi, koná to, čo chce Kristus a oslavuje Krista (Ján 16:14). Kristus je naším posvätením, ale veľká časť tejto práce je vykonaná skrze jeho Ducha, ktorý prebýva v nás.

Duch, ktorého sme prijali, a ktorým sme naplnení, je Duch toho, ktorý premohol smrť: „...A bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov“, (Zjavenie 1:18). Vzkriesený Kristus je tým životom novej a jedinečnej kvality – bol mŕtvy, ale žije naveky. Tým istým spôsobom učeník Ježiša Krista, znovuzrodený, pozná oboje: smrť aj život. Aby sme mohli obdržať nový život v Kristovi, musíme s ním spolu zomrieť, spolu s ním byť pochovaní a spolu s ním byť aj vzkriesení. „...aby sme, ako Kristus vstal z mŕtvych slávou Otcovou, tak aj my chodili v novote života“, „Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že budeme s ním aj spolu žiť“, (Rímskym 6:4+8). Bez smrti nie je žiaden nový život. Najprv musí starý človek zomrieť spolu s Kristom na kríži, a potom spolu s Ním vstať do novoty života. Vierou sa potrebujeme stotožniť so smrťou Krista na kríži a vzkriesením do nového života. Znovuzrodením sme sa stali účastníkmi Božej prirodzenosti, sme naplnení Svätým Duchom, ktorý v nás prebýva.

Ježiš Kristus odčinil, ba viac než odčinil to, čo sa v Adamovi pokazilo. Nielen odpustenie hriechov, ale aj nový život, ktorý charakterizuje okrem skutkov spravodlivosti aj nesenie ovocia Ducha. Život v Kristu je „sprevádzaný radostným posolstvom a svedectvom“ o ovocí Ducha. Toto posolstvo hlása hriešnym, obťažným ľuďom radostnú zvesť o možnosti znovuzrodenia, ktoré znamená ďaleko viac než len záchranu človeka zo záhuby. Je to dar večného života, nielen čo do „dĺžky trvania“, ale aj bohatstva a kvality.

Ovocie súvisí s duchovným rastom a kvalitou charakteru, pričom viditeľným prejavom všetkých vnútorných zmien je život uverivšieho, zmena po uverení prejavujúca sa navonok. Pravdivosť toho, že Kristus žije v nás, a pravosť ovocia Ducha sa prejavuje spôsobom života, životným štýlom tak, ako prehlásil apoštol Pavel: „S Kristom spolu ukrižovaný som“ a ďalej: „...a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus“, (Galatským 2:20). A následne potom jeho praktický životný štýl sa nesie v zmysle jeho vyznania: „Ale odo mňa nech je to preč, aby som sa chválil krome krížom nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého mi je svet ukrižovaný a ja svetu“, (Galatským 6:14). Tento životný štýl má byť viditeľný aj na našich životoch, nájdený aj u nás. To je cesta

spaseného človeka, toto je cesta nového stvorenia v Kristovi. Duch Kristov vedie touto a nie žiadnou inou cestou.

Ten, kto spolu s Kristom zomrel na kríži, toho telo je mŕtve pre hriech. Nie je viac v tele, ak Boží Duch v ňom prebýva a žije Bohu, ak Duchom mŕtvi skutky tela (Rim 8:9–13). Duch Kristov nás posilňuje, aby sme neposlúchali hriech v jeho žiadostiach tela a vášňach (Rim 6:12; Gal 5:24) a je mocou pre náš nový plodný život nesenia ovocia Bohu. Ak žijeme Duchom, ktorého sme dostali, potom Duchom aj choďme. Choďme Duchom a nevykonáme žiadosti tela. Tí, ktorí sú vedení Duchom, nesú Jeho ovocie, ktorým je: „...láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť“, (Galatským 5:22).

Mať všetkých deväť vlastností charakteru, všetkých deväť druhov ovocia Ducha, sa však u znovuzrodeného neobjavuje hneď a automaticky len preto, že sú výsledkom pôsobenia Svätého Ducha a toho, že Svätý Duch prebýva vo veriacom a pôsobí v ňom a skrze neho. Písmo nás vyzýva, aby sme žili „z moci Ducha“ (chodili Duchom) a nevykonávali žiadosti tela (Gal 5:16–17). V liste Efezským (Ef 4:17–22) je tento nový spôsob života, život chodenia Duchom, daný do protikladu k starému životu. V liste Židom 12:11 je prinášanie ovocia spojené s výchovou Božieho dieťaťa. Aj výchova súvisí s kvalitou jeho nového charakteru a životom v posvätení. A rovnako aj s jeho duchovným rastom.

Konečným cieľom veriaceho v prinášaní ovocia je oslava Boha. Prinášanie ovocia je pre učeníkov dôležitá skutočnosť. V podobenstve o viniči sa sám Otec stará o to, aby učeníci prinášali hojnosť, veľa ovocia, a ich aby ovocie bolo trvalé. Pod označením „hojnosť, veľa ovocia“ môžeme rozumieť „vzretý, kvalitný charakter“, ktorý je výsledkom toho, že v nás prebýva Kristov Duch, ktorý v nás formuje, vytvára, Kristov charakter. Vlastnosti charakteru, ovocie, o ktorom sa v liste Galatským hovorí, boli u Pána Ježiša Krista v plnosti prítomné a podľa Písma majú byť rovnako vlastné aj všetkým, ktorí v neho uverili. Nie iba jedna z vlastností (jeden druh ovocia) menovaných v Galatským 5:22–23, ale všetky a v rovnakej miere. Boh je oslávený, keď charakter Jeho dieťaťa je dokázaný vo všetkých oblastiach.

Mali by sme pamätať, že ovocie Ducha má moc. V človeku, ktorý je novým stvorením v Kristovi, ktorého charakter sa vyznačuje ovocím Ducha, je niečo podmanivé, čo priťahuje iných ku Kristovi. Nedá sa poprieť mocný vplyv charakteru človeka žiariaceho milosťou a ovocím Ducha. Taký žiarí krásou, ktorú keď ľudia vidia, oslávia Otca, ktorý je v nebesiach. Potrebujeme niesť ovocie Ducha. Náš Pán Ježiš Kristus hovorí:

„Tým je oslávený môj Otec, aby ste niesli mnoho ovocia a boli mojimi učeníkmi“ Ján 15:8.